

# Rozważanie na wtorek 34 tygodnia okresu zwykłego

Rozważanie na wtorek 34  
tygodnia okresu zwykłego.  
Proponowane tematy to:  
pokładać ufność w Bogu;  
Chrystus w Eucharystii; Bóg  
mieszka również w każdym  
chrześcijaninie.

23-11-2021

- Pokładać ufność w Bogu.
- Chrystus w Eucharystii.

- Bóg mieszka również w każdym chrześcijaninie.

---

PIĘKNO ŚWIĄTYNI Jerozolimskiej było podziwiane przez ówczesne cywilizacje. Po jej zniszczeniu przez Nabuchodonozora i deportacji do Babilonu, Świątynia została pieczołowicie odbudowana dzięki wierze narodu hebrajskiego. Ta nowa świątynia istnieje od 536 p.n.e. Księga Machabeuszy mówi, jak została odzyskana dla kultu Pana po licznych profanacjach. A w czasach Jezusa król Herod zdążył już zreformować i powiększyć kompleks świątyni. Dla Żydów, mimo wszystkich historycznych przejść, nadal była źródłem dumy i wierności przymierzu z Bogiem.

Z powodu tego wszystkiego strach i zdziwienie ogarnęły słuchaczy, gdy

Jezus wyjawiał, że za kilka lat Świątynia zostanie ponownie zniszczona. Chodziło o realne niebezpieczeństwo, a ponieważ oznajmiał to sam Pan, tym bardziej mieli powód do niepokoju. „Możemy sobie wyobrazić jakie wrażenie wywarły te słowa na uczniach Jezusa! On jednak nie miał zamiaru obrazić świątyni, a raczej chciał, aby zrozumieli, oni wtedy i my dzisiaj, że ludzkie budowle, nawet te najświętsze, są ulotne i nie należy opierać na nich naszego zaufania. Ileż to rzekomych pewności w naszym życiu uważaliśmy za ostateczne, a potem okazały się ulotne!”<sup>[1]</sup>.

„Zamieszkać w pieczy Najwyższego i żyć z Bogiem - na tym właśnie polega ryzykowna pewność chrześcijanina – mówił św. Josemaría-. Trzeba być przekonanym o tym, że Bóg nas słyszy, że zawsze nad nami czuwa - w ten sposób nasze serce napełni się

pokojem. Jednak życie z Bogiem oznacza niewątpliwie narażenie się na *ryzyko*, ponieważ Pan nie zadowala się częścią - chce wszystkiego. A zbliżenie się nieco bardziej do Niego oznacza gotowość do kolejnego nawrócenia, do kolejnej poprawy, do uważniejszego nasłuchiwania Jego natchnień, świętych pragnień, które wzbudza w naszych duszach”<sup>[2]</sup>.

---

WRAZ Z USTANOWIENIEM Kościoła świątynia, do której udawano się, aby oddawać cześć Bogu, stała się ciałem Chrystusa, a w sposób szczególny Jego eucharystyczną obecnością. Komunia Święta jest „miejscem”, gdzie On na nas czeka. „Chleb ten, który widzicie na ołtarzu – powiedział św. Augustyn, poświęcony słowem Bożym, jest Ciałem Chrystusa; Kielich ten, a

raczej to, co jest w kielichu,  
poświęcone słowem Bożym, jest  
Krwią Chrystusa. W ten sposób  
chciał Chrystus Pan dać Ciało swe i  
Krew swoją, którą wylał za nas na  
odpuszczenie grzechów. Jeśli dobrze  
przyjęliście Ciało Pańskie, to staliście  
się tym, co do serc swoich  
przyjęliście”<sup>[3]</sup>. —.

„Kościół żyje dzięki Eucharystii. Ta  
prawda wyraża nie tylko codzienne  
doświadczenie wiary, ale zawiera w  
sobie *istotę tajemnicy Kościoła*. Na  
różne sposoby Kościół doświadcza z  
radością, że nieustannie  
urzeczywistnia się obietnica: «A oto  
Ja jestem z wami przez wszystkie  
dni, aż do skończenia świata» (Mt 28,  
20). Dzięki Najświętszej Eucharystii,  
w której następuje przeistoczenie  
chleba i wina w Ciało i Krew Pana,  
raduje się tą obecnością w sposób  
szczególny”<sup>[4]</sup>. —.

Rzeczywiście, my doświadczamy Jego obecności w sakramentach jako zapowiedzi wieczności. A jeszcze bardziej w tym miesiącu, w którym wspominamy zmarłych i marzymy o niebie, gdzie czeka na nas Bóg, Najświętsza Maryja Panna, święci, święte, i tyle bliskich osób.

Przyjmowanie Komunii i moment dziękczynienia po Komunii mogą być zapowiedzią tej radości. Oświetlone miasta nocą, widziane z lotu ptaka, podobne są do tych innych punktów światła, które nigdy nie gasną, w których jest ukryty Pan: każde tabernakulum jest nieskończoną jasnością.

---

W SERCU CHRZEŚCIJANINA mieszka Pan. Wiemy, że my również jesteśmy świątynią Ducha Świętego i dlatego, w pewnym sensie, nie musimy nigdzie iść, aby skontaktować się z

Bogiem. Nic nie może nas przestraszyć. A jeśli być może zasmuca nas możliwość obrażenia Go, to również nie prowadzi nas to do życia w strachu, ponieważ zawsze mamy możliwość otrzymania przebaczenia. Miłość Boża jest tak wielka, że nawet chętnie zapomina o naszych przewinieniach i przebacza nam.

W nieustannej radości ze wszystkich „miejsc” Bożej obecności nic nie odbierze nam pokoju, nawet jeśli trudności mogą stać się bardzo wielkie i naprawdę bolesne. „Jeśli Bóg z nami, któż przeciwko nam?” (Rz 8, 31). Wewnętrzny spokój, siła w obliczu przeciwności, jest darem, który pochodzi z doświadczenia ciągłej bliskości Pana. To, co dzieje się wokół nas, jest również stałą okazją, aby wszystko zanosić do Pana.

„Jesteśmy duszami kontemplacyjnymi – mówi św. Josemaría–, będącymi w nieustannym dialogu z naszym Panem, o każdej porze: od pierwszej myśli rano do ostatniej myśli dnia: ponieważ jesteśmy zakochani i żyjemy w miłości, nieustannie kierujemy nasze serca ku Jezusowi Chrystusowi, naszemu Panu, docierając do Niego przez Jego Matkę Maryję, a przez Niego do Ojca i Ducha Świętego”<sup>[5]</sup>.

<sup>[1]</sup> Franciszek, Anioł Pański, 13-XI-2016.

<sup>[2]</sup> Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, nr. 58.

<sup>[3]</sup> Św. Augustyn, Kazanie 227.

<sup>[4]</sup> Św. Jan Paweł II, Enc. *Ecclesia de Eucharistia*, nr. 1.

<sup>[5]</sup> Św. Josemaría, *Listy 2*, nr. 59b.



.....

pdf | dokument generowany  
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-  
pl/article/rozwazanie-na-wtorek-34-  
tygodnia-okresu-zwyklego/](https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazanie-na-wtorek-34-tygodnia-okresu-zwyklego/) (23-04-2025)